

Sygn. akt VI U 3199/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2016 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: A. B.

od decyzji: Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 6 października 2015 r., znak: (...)

w sprawie: A. B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu A. B. prawo do emerytury od dnia (...)r.,

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,

III zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego A. B. kwotę 720 (siedemset dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt VIU 3199/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 6 października, z dnia 6 października 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku A. B. z dnia 29 września 2015 roku odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury. Organ rentowy powołując się na artykuł 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz paragraf 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Ustaw z 1983 roku, numer 8, pozycja 43 ze zmianami, wskazał, iż przyczyną odmowy przyznania emerytury było to, iż na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca, ubezpieczony nie udokumentował co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podnosił, że w świadectwie prac..., wykonywania pracy w szczególnych warunkach pracodawca ma obowiązek określić rodzaj pracy ściśle według wykazu, działu i pozycji rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku, stanowisko pracy wymienione odpowiednio w wykazie, dziale, pozycji i punkcie resortowych aktów prawnych, okres, w którym praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Na podstawie

dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych wyników przeprowadzonego postępowania organ rentowy przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy nieskładkowe w wymiarze 21 dni, okresy składkowe w wymiarze 28 lat, 2 miesiące, 23 dni, okresy stażu sumarycznego emerytalnego w wymiarze 28 lat, 3 miesiące i 14 dni. Organ rentowy wskazał także w uzasadnieniu decyzji, że nie uwzględnił okresu pracy w warunkach szczególnych ubezpieczonego od 1 września 1970 roku do 26 października 1975 roku oraz od 3 listopada 1977 roku do 31 grudnia 1998 roku w Zakładach (...)w B., gdyż brak świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a w świadectwie pracy z dnia 31 stycznia 2000 roku w punkcie 8 brak charakteru pracy ściśle w treści zgodnego z rozporządzeniem Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku oraz brak powołania się Zakładu Pracy na przepisy resortowe, którym podlegał zakład pracy z podaniem punktu w przepisach zgodnego z zajmowanym stanowiskiem elektromonter zakładowy. Odwołanie od tej decyzji wniósł w imieniu ubezpieczonego jego pełnomocnik procesowy domagając się zmiany decyzji i przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury od dnia 27 października 2015 roku oraz zasądzenia od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik ubezpieczonego powołując się na artykuł 184 Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisy rozporządzenia z 7 lutego 1983 roku twierdził, iż ubezpieczony w okresie od 1 września 1970 roku do 26 października 1975 roku oraz od 3 listopada 1977 roku do 31 grudnia 1998 roku pra..., wy..., pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku wykazem A, działem II tego wykazu. Dodatkowo odwołujący się domagał się także zaliczenia do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zasadniczej służby wojskowej od 27 października 1975 roku do 2 listopada 1977 roku, 2 lat i 7 dni, na podstawie artykułu 108 ustępu 1 Ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej polskiej, Dziennik Ustaw numer 16, pozycja 91 w brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 1975 roku do 31 sierpnia 1979 roku i wskazując, że ubezpieczony w ciągu 30 dni od dnia zwolnienia ze służby wojskowej podjął pracę u pracodawcy, u którego był zatrudniony w dniu powołania do służby. Powołano się też w odwołaniu na wyrok Sądu Najwyższego z 6 kwietnia 2006 roku, III UK 5/06, dotyczący zaliczania do pracy w szczególnych warunkach okresu zasadniczej służby wojskowej. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Dodatkowo organ rentowy wniósł o przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłych sądowych w sprawach Sądu Okręgowego w Bydgoszczy o sygnaturach VI U 2965/13 i VI U 2784/13, jednakowoż na rozprawie wnioski ten został cofnięty. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony A. B. urodzony (...) 60 lat ukończył (...) roku. W dniu 29 września 2015 roku złożył wniosek w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. o emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach. We wniosku tym podał, iż nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego i okoliczność ta nie była między stronami sporna. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaskarżoną decyzją odmówił przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury. Nie było okolicznością sporną między stronami, iż ubezpieczony legitymował się ogólnym stażem emerytalnym w wymiarze 28 lat, 3 miesiące i 14 dni. Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 roku, a więc na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej zgodnie z artykułem 184 ustępem 1 ustawy emerytalno-rentowej, legitymował się co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. W tym zakresie Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony pracował w Zakładach (...), a następnie w Zakładach (...) i w Zakładach (...). w okresie od 1 września 1970 roku do 15 grudnia 2000 roku. Ubezpieczony pracował cały czas na stanowisku elektromontera zakładowego. Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił w ocenie Sądu Okręgowego na dokonanie ustalenia, iż praca ubezpieczonego wykonywana była w szczególnych warunkach przynajmniej od dnia 3 października 1979 roku, kiedy to ubezpieczony legitymował się zaświadczeniem kwalifikacyjnym E w zakresie eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych bez ograniczenia napięcia. Na podstawie dowodów z zeznań świadków R. F. i S. R. Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony w okresie od 3 października 1979 roku do 31 grudnia 1998 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał zatrudnienie przy monta..., przy remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych w Zakładach (...), wcześniej U. E.. Ubezpieczony wykonywał pracę elektromontera przy remoncie i eksploatacji takich urządzeń elektroenergetycznych jak stacje transformatorowe i rozdzielnie położone na terenie zakładu, Zakładów(...)przy ulicy (...) w B.. Świadczenie szczegółowo opisał zakres czynności wykonywanych przez ubezpieczonego, które ściśle wiązało się z konserwacją i remontem urządzeń elektroenergetycznych. Charakter pracy ubezpieczonego potwierdzają także zaświadczenia kwalifikacyjne o najwyższym poziomie kwalifikacji złożone przez ubezpieczonego do akt sprawy i dołączone do odwołania. Podkreślić należy, iż świadkowie zeznający w sprawie i wykonujący podobną pracę jak ubezpieczony przy

eksploatacji i remoncie urządzeń elektroenergetycznych na terenie Zakładów (...) w B. także przeszli na emeryturę z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Praca ubezpieczonego w ocenie Sądu powinna być kwalifikowana według zarządzenia resortowego, które wprowadzi nie ma już wartości normatywnej, ale wartość dowodową, zarządzenia, pod które podlegały Zakłady (...) później E. w B.. Było to zarządzenie Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego numer 3 z dnia 30 marca 1985...

[**koniec części** 01:18:07.179] JJT543313_02

[**Przewodniczący** 01:18:07.028] Roku w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w Zakładach Pracy Resortu Hutnictwa Przemysłu Maszynowego. Prace wskazane w wykazie A, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku oraz w załączniku do tego zarządzenia resortowego w dziale II: prace przy wytwarzaniu, przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz montażu, remoncie, eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i cieplnych. Ubezpieczony niewątpliwie realizował obowiązki pracownicze, jak wynikało z zeznań świadków oraz z dokumentów z akt osobowych ubezpieczonego, jako elektromonter rozdzielni i sieci elektroenergetycznej, jak również elektromonter wysokiego napięcia, zasilania podstacji, czy konserwator roście..., rozdzielni i sieci elektroenergetycznych. Te obowiązki pracownicze zostały..., wykonywanie tych obowiązków pracowniczych przez ubezpieczonego zostało potwierdzone zeznaniami świadków, dowodem z przesłuchania ubezpieczonego, dowodami z dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego oraz w aktach sprawy. Podkreślić należy, iż w zasadzie ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach od 1973 roku od 1 lipca cały czas, jako elektromonter zakładowy i w ocenie Sądu Okręgowego w oparciu o zeznania świadków i zebrane dokumenty, nie ma podstaw do tego, aby nie zaliczać także tego wcześniejszego okresu do pracy w szczególnych warunkach ubezpieczonego. Nawet, gdyby zaliczyć mu tylko prace od 3 października 1979 roku, czyli od tej daty uzyskania tych uprawnień do eksp..., w zakresie eks..., energetycznych, w zakresie eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych bez ograniczenia napięcia, to i tak okres pracy liczony od tej daty do końca 1998 roku powinien zostać, po, wy..., przekraczał 15 lat. A zatem ubezpieczony wykazał spełnienie przesłanek nabycia prawa do dochodzonego świadczenia. Praca ubezpieczonego, powinna zostać w ocenie Sądu zakwalifikowana, jako praca wskazana w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku, według Działu II w Energetyce. Dokonując subsumpcji przepisów prawa materialnego pod ustalony stan faktyczny sprawy, Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z artykułem 184 ustępem 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2015 roku, pozycja 748 z późniejszymi zmianami: Ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule 32, 33, 39 i 40 jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli. Po pierwsze, okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz po drugie, okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27. Ustęp 2 artykułu 184 stanowi, że emerytura, o której mowa w ustępie 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym za pośrednictwem zakładu na dochody budżetu państwa. Wspomnieć także należy, że artykuł 32 ustęp 2 Ustawy emerytalno-rentowej stwierdza, że dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ustępie 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Dalsze szczegółowe warunki nabycia prawa do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach, zostały określone w przepisach Rozporzą..., powołanego już Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zgodnie z paragrafem 3 tego rozporządzenia, za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat - dla kobiet i 25 lat - dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Zgodnie z paragrafem 4 ustępem 1 powołanego aktu prawnego: pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat - dla kobiet i 60 lat - dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wskazać także należy, że zgodnie z paragrafem 2 ustępem 1 i ustępem 2: okresami pracy

uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ustępie 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1 ustępu 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy. W toku procesu przed Sądem wszczętego na skutek odwołania ubezpieczonego, może on wykazywać wszelkimi środkami dowodowymi fakt wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w ocenie Sądu Okręgowego był spójny, zgodny wzajemnie ze sobą, przez to wiarygodny i mógł stanowić podstawę do dokonania istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy ustaleń. Ubezpieczony wykonywał pracę przy remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych. Okoliczność tę potwierdziły zarówno dowody z osobowych źródeł dowodowych, jak i dowody z dokumentów. Nadmienić należy, iż pracodawca także ubezpieczonego, także potwierdził wykonywanie przez niego pracy w szczególnych warunkach, czyniąc w tym zakresie adnotację w wystawionym ubezpieczonemu świadectwie pracy z dnia 31 stycznia 2000 roku. Dlatego na podstawie powołanych wyżej przepisów prawa materialnego, w związku z artykułem 477 paragrafem 1, ze znacznikiem 14 paragrafem 2 Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach od spełnienia przez niego ostatniego warunku nabycia tego świadczenia, czyli osiągnięcia wieku 60 lat. Ubezpieczony, bowiem legitymował się co najmniej 25-letnim okresem zatrudnienia, w tym co najmniej 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach, nie był członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego, a w dniu 27 października, września, a w dniu 29 września 2015 roku złożył wniosek o przyznanie mu świadczenia. W punkcie 2 wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, mając na uwadze, iż adnotacje poczynione w punkcie 8 wystawionego powodowi świadectwa pracy odbiegały od wymogów formalnych przewidzianych dla tego rodzaju potwierdzenia pracy w szczególnych warunkach. W szczególności wskazać należy, iż stanowisko pracy wskazane w świadectwie pracy nie w pełni odpowiadało stanowisku pracy, które, stanowiskom pracy, które wymienione zostały w zarządzeniu resortowym, a ponadto nie powołano w tym świadectwie pracy zarządzenia resortowego. Dlatego w ocenie Sądu Okręgowego nie była, nie było podstaw do stwierdzenia odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, o której mowa w artykule 118 ustęp 1a Ustawy emerytalno-rentowej. W punkcie 3 wyroku Sąd Okręgowy zgodnie z artykułem 98 paragrafem 1 i paragrafem 3 oraz artykułem 99 Kodeksu postępowania cywilnego, w związku z przepisami Rozporządzenia Rady Ministrów..., przeproszam w związku z Roz..., z przepisami Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2013 roku, pozycja 490 z późniejszymi zmianami w brzmieniu nadanym i obowiązującym w dacie wniesienia odwołania przez Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2015 roku, zmieniającym Rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dziennik Ustaw z 2015 roku, pozycja 1078 zasądził od organu rentowego, jako strony spór przegrywającej na rzecz ubezpieczonego zwrot kosztów procesu, na które to koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego wykonującego zawód radcy prawnego ustalone adekwatnie do nakładu pracy, ocenionego przez Sąd w wysokości 4-krotności obowiązującej w dacie wniesienia odwołania stawki minimalnej 180 złotych. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Wyrok w niniejszej sprawie jest nieprawomocny, może zostać zaskarżony przez każdą ze stron apelacją wnoszoną do Sądu Apelacyjnego...